

Святлана Еўтух і Анастасія Забайнюк.

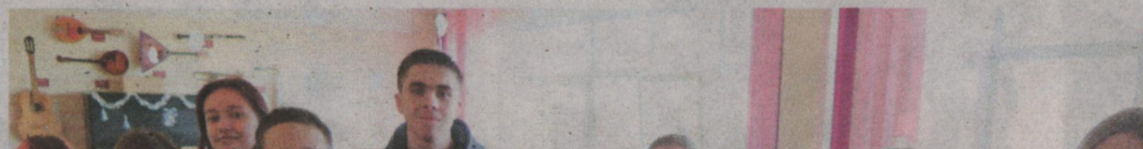
Ірына Ярмалюк.

Ларыса Валько і Дар'я Ярмілава.

Пінскі каледж УА “Брэсцкі дзяржаўны ўніверсітэт імя А.С. Пушкіна” становіцца прыступкай для атрымання вышэйшай адукацыі ў найлепшых ВНУ краіны. Сюды прыходзяць вучыцца пасля 9 і 11 класаў, каб атрымліваць адмысловую спецыяльнасць. Сёння самыя розныя прадметы вывучаюць тут 560 навучэнцаў. Але газеце “Культура” асабліва цікава, што частка вучняў удасканалваецца ў гэтых сценах ігры на му-

Каледж як зона камфорту

Заканчэнне. Пачатак на ст. 5

Скарбонка платных паслуг

— І ў 2021-м, і ў 2020-м мы адчувалі зніжэнне колькасці наведвальнікаў нашых мерапрыемстваў, хаця, трэба прызнацца, летась людзі пачалі больш актыўна завітваць да нас, — кажа дырэктар установы Кацярына Крыштофік. — Таму, каб выканаць план платных паслуг, зарабляем з дапамогай не толькі асноўнай, але і пабочнай дзейнасці. Напрыклад, ладзім ранішнікі, квэсты, тэатралізаваныя імпрэзы, а яшчэ набылі батут і гіраскутар, якімі таксама за плату могуць пакарыстацца нашы наведвальнікі.

Акрамя таго, на сваёй тэрыторыі супрацоўнікі Ваўкавыскага РДР зрабілі сапраўдную міні-рэзідэнцыю Дзедз Мароза, дзе ладзяцца платныя ранішнікі для дзяцей. Тут месціцца драўляная хата казачнага персанажа, чароўны млын, які выконвае жаданні дзятвы,

2004 года Пінскі каледж стаў падвед-
дамасным Брэсцкаму ўніверсітэту,
а значыць выпускнікам пасля пад-
рыхтоўкі ў сталіцы Палесся будзе
лягчэй паступіць у самы паўднёвы
абласны горад. Акрамя таго, наву-
чэнцаў адсюль арыентуюць вучыцца
пасля, у тым ліку і завочна, у БДПУ
імя Максіма Танка, БДУКМ, Грод-
зенскім дзяржаўным універсітэце
імя Янкі Купалы. Усё залежыць ад
таленту, які знайшлі ў канкрэтным
навучэнцы выкладчыкі.

Ірына Ярмалюк, намеснік ды-
рэктара па выхаваўчай рабоце, з
задавальненнем расказвае, як на-
вучаюць у каледжы валодаць му-
зычнымі інструментамі, ды ўвогуле
пра творчае жыццё ўстановаў. Ірына
Юр'еўна — выпускніца аддзялення
замежных моў каледжа. Пасля за-
канчэння вучэбнага працэсу заста-
лася ў родных сценах выкладаць, па-
ралельна атрымліваючы вышэйшую
адукацыю завочна ў МДПУ.

“Выпускнікі аддзялення музыч-
ных дысцыплін пасля заканчэння
каледжа атрымліваюць спецыяль-
насць настаўніка, музычнага кіраў-
ніка дашкольнай установы, — рас-
павядае Ірына Юр'еўна. — Нашы
спецыялісты запатрабаваныя па
ўсёй краіне, ніхто ніколі не заставаў-
ся неразмержаваным. На музычнае
аддзяленне набіраюць пераважна
дзяцей, якія скончылі музычную
школу. У першай палове дня яны
ходзяць на агульнаадукацыйныя
заняткі, а ў другой удасканалва-
юць валоданне інструментам па
сваёй спецыялізацыі, а таксама да-
датковым. Асноўныя інструменты
ў нас — піяніна, баян, акардэон,
дадатковымі могуць быць гітара,
домра, саксафон. Акрамя таго, тут
абсталявана музычная лабараторыя
і аўдыторыя з сучаснымі музычнымі

Алеся Еўтух з навучэнцамі.

інструментамі і камп'ютарным аб-
сталяваннем, дзе навучэнцы абавяз-
кова вывучаюць сучасныя тэхнало-
гіі ў сферы музыкі. Гэты прадмет,
методыку музычнага выхавання і
індыўдуальныя заняткі ў тым ліку
выкладае Алеся Леанідаўна Еўтух.

Для моладзі, якая прыязджае
вучыцца ў Пінскі каледж у падлет-
кавым узросце з іншых месцаў, рас-
працавана праграма па адаптацыі ў
новым горадзе, у новым калектыве
і ў будынку каледжа. Традыцыйна
для першакурснікаў праводзіцца гу-
льнявы квэст, у якім яны знаёмяцца
з навучальнай установай і адно з ад-
ным. Абавязкова вучняў знаёмяць з
горадам, і нават пінчукі часам дзі-
вяцца новай інфармацыяй. Добра-
звучлівыя педагогі дапамагаюць пад-
леткам у любых псіхалагічна цяжкіх
жыццёвых сітуацыях. Адцягнуцца
ад вучобы можна ў трэнажорнай і
гульнявой залах, на лыжнай базе, у
цэры. У каледжы ёсць жаночая ка-
манда па баскетболе, валейболе, а
летась навучэнцы занялі 3 месца ў
абласной спартакіядзе”.

Цікава, што вялікую творчую
падрыхтоўку пацвярджаюць на рэ-
спубліканскім узроўні. У каледжы
ганарацца моладзевым хорам, якім
з 2011 года кіруе Святлана Мельнік,
выкладчык вышэйшай катэгорыі,
выдатнік адукацыі Рэспублікі Бела-
русь. Створаны ён быў у 1994 годзе,
а ў 2002 годзе яму прысвоілі званне
народнага. Калектыву гэты з'яўля-
ецца лаўрэатам абласных і рэспуб-
ліканскіх конкурсаў, у прыватнасці,
рэспубліканскага фестывалю “Арт-
вакацыі”. Хор не раз удзельнічаў у
беларускім міжнародным конкур-
се “Белавеская зорка”, абласным
конкурсе “Таленты Брэстчыны”.

Моладзь запрашаюць на розныя
гарадскія святы, бо іх рэпертуар
уключае патрыятычныя і народныя
песні, а таксама творы ў сучасным
фармаце, аранжыроўку да якіх ства-
рае Святлана Закаваротняя.

Выкладчык Ларыса Шахновіч,
кіраўнік знакамітага пінскага тан-
цавальнага калектыву “Дэжа вю”,
пяць гадоў таму стварыла ў каледжы
танцавальны калектыв “Нядзевач-
кі”. У яго склад уваходзяць каля 30
хлопцаў, амаль усе юнакі, якія тут
вучацца. Што-што, а хлопчыкаў у
каледжы сапраўды мала... Таксама
тут існуе аркестр народных інстру-
ментаў “Спадчына”, які выступае
сумесна з ансамблем народнай песні
каледжа “Музычныя пацеркі”. Зра-
зумела, што ўсё творчыя калектывы
ўвесь час абнаўляюцца за кошт но-
вых навучэнцаў і што выкладчыкам
патрэбны пэўныя намаганні, каб за-
цікавіць моладзь.

Падчас экскурсіі па каледжы зна-
ёмімся з выкладчыкамі і навучэн-
цамі. Святлана Еўтух, выкладчык
па класе фартэпіяна, працуе тут з
2001 года. Яна пінчанка, скончыла
Брэсцкі музычны каледж, атрымала
вышэйшую адукацыю ў БДУКМ,
адвучылася ў магістратуры Акадэміі
паслядыпломнай адукацыі і, атры-
маўшы вопыт і веды, прыехала
працаваць у родны горад. Святла-
на Іванаўна прызнаецца, што дзеці
трапляюцца з розным узроўнем на-
выкаў, а падлеткавы ўзрост увогуле
вельмі складаны, так што да кожнага
трэба шукаць асаблівы падыход. Але
ў першую чаргу яна бачыць галоў-
ным выхаваць у дзіцяці чалавека.
Стаць жа прафесіяналам у стасунках
з музычным інструментам, на думку
Святланы Іванаўны, дапаможа толь-

кі праца, параўнальная з трэніроўка-
мі спартсмена. Трэба быць гатовым,
што неабходныя гады практыкі.
Штодзень праз рукі выкладчыка
тут праходзяць па 8 чалавек, праца
для Святланы Еўтух заканчваецца
познім вечарам. Перад нашай сус-
трэчай выкладчык займалася з дру-
гакурсніцай Анастасіяй Забаўнюк.

У іншым класе Ларыса Валько,
выкладчык па класе акардэона, зай-
малася з вучаніцай Дар'яй Ярміла-
вай. Ларыса Аляксандраўна — стар-
шыня цыклавой камісіі музычных
дысцыплін, таму яна ведае ўсё аб
алборы на спецыяльнасць. У сферы
яе адказнасці таксама маніторынг
школ мастацтваў рэгіёна на прадмет
жадаючых вучыцца тут дзяцей. Вось
Дар'я Ярмілава, напрыклад, скончы-
ла музычную школу па класе акардэ-
она. Такім, як яна, лягчэй вучыцца і
браць для сябе новыя навыкі. Сумна
выкладаць не бывае ніколі, гаворыць
Ларыса Аляксандраўна, даводзіцца
развівацца разам з дзецьмі. Выкла-
дае яна ў каледжы ўжо 8 год, да гэ-
тага працавала ў Пінскай музычнай
школе №2. Вучылася Ларыса Валь-
ко ў Пінскім каледжы мастацтваў,
вышэйшую адукацыю атрымлівала
ў БДПУ імя Танка і скончыла ма-
гістратуру Брэсцкага дзяржаўнага
ўніверсітэта імя А.С. Пушкіна.

Пасля знаёмства з установай
адукацыі прыходзіць думка, што
яна знаходзіцца на сваім месцы,
бо жадаючая звязць свае жыццё
з музыкай і выкладаннем моладзь
з гэтага рэгіёна можа стаць бліжэй
да сваёй мары. Усё гэта пацвярджае
творчае жыццё каледжа, накіраванае
ў першую чаргу на камфортнае
знаходжанне тут.

К

майстар-класы па розных ві-
дах рамёстваў, лекцыі, музей-
ныя заняткі ды многае іншае.
Да таго ж, як кажа Кацярына
Крыштофік, усяго за 30 руб-
лёў супрацоўнікі праводзяць
для ўсіх ахвотных абрад “Бра-
ма”. Гэты старадаўні абрад на
Ваўкавышчыне адбываўся і
адбываецца падчас вяселляў,
калі дружкі і родзічы маладой
хваляць яе, пералічваючы леп-
шыя якасці дзяўчыны, а жаніх
з сябрамі і сватамі выкупляюць
яе з дапамогай розных прысма-
каў, грошай ці нечага яшчэ.

Вывучыўшы літаратуру і
правёўшы апытанне сярод
мясцовых жыхароў, супрацоў-
нікі РДР напісалі стылізаваныя
сцэнарыі дзеі, якая правод-
зіцца ў вершаванай форме і ў
якой захаваны ўсе лакальныя
асаблівасці гэтага самабытнага
абраду Ваўкавыскага раёна. І,
па словах Кацярыны Крыш-
тофік, “Брама” карыстаецца
даволі вялікім попытам у жых-
роў раёна, таксама, натуральна,
папаўняючы скарбонку плат-
ных паслуг установы культуры.

Так што, як бачна, “кру-
ціцца” сёння патрэбна ўсім. І
многія супрацоўнікі раённых
Дамоў і Цэнтраў Беларусі гэта
выдатна разумеюць, адчува-
ючы патрэбу ў выкарыстанні
ў сваёй дзейнасці найноўшых
інфармацыйных тэхналогій,
працы з сацыяльнымі сеткамі,
сайтамі ды хостынгамі. І, як
вынікае, ісці ў нагу з імклівым
сучасным часам, захоўваючы
і папулярныя старадаўнія
традыцыі, не так ужо і склада-
на. Абы толькі было жаданне.

К